

EVAKUACIJA

V sredo, 15. 10. 2014, smo na naši šoli izvedli vajo evakuacije. Učenci 2. a razreda so najprej začudeni poslušali sireno, nato pa so se, po navodilih in brez panike, postavili v kolono ter odšli pred šolo. Zunaj so nas že pričakali gasilci z vključeno sireno. Učenci so z zanimanjem opazovali dogajanje. Po uspešno opravljeni vaji so nam gasilci še demonstrirali gašenje požara. Po besedah učencev je bil to zelo vznemirljiv in zanimiv dan.

Mateja Plazovnik

Utrinki učencev 2. a o vaji evakuacije

Zoja: »Mene je bilo strah, ker sem mislila, da je res gorelo.«

Žiga: »Mene je bilo strah, ko so zakurili »cote« in se avto ni več videl.«

Anja: »Mene je bilo strah, ko so gasilci zakurili, ker sem mislila, da se bo požar razširil.«

Mihajlo: »Sem mislil, da bom ostal brez kosila.«

Filip: »Meni je bilo všeč, ko so gasilci zakurili ogenj.«

Tim: »Všeč mi je bilo, ko so lahko tudi otroci gasili.«

Matic: »Ni mi bilo všeč, ker gasilci niso pokazali kaj vse imajo.«

zbrala Mateja Kovše

Ker je oktober mesec požarne varnosti, smo 15. 10. 2014 tudi na naši šoli imeli evakuacijo v primeru požara. Ob pol desetih se je po šoli slišal požarni alarm, ki je oznanil, da je nekje na šoli požar. Učitelji so nam povedali, naj ostanemo mirni, saj če bi vsi odhiteli proti izhodu, bi se marsikdo poškodoval. Nato smo se vsi v spremstvu učiteljev mirno odpravili do zasilnih izhodov, ki so v našem primeru bile požarne stopnice. Ko smo prišli iz šole, so takoj pridrveli gasilci. Skočili so iz gasilskih avtomobilov, se opremili ter odvili cevi in vzeli gasilne aparate. Nadelo so si maske in odhiteli v šolo. Medtem smo mi počakali zunaj in opazovali dogajanje. Ko je bilo požarne vaje konec, smo se vsi vrnili v šolo in sledila je objava ravnateljice. Pohvalila je naše sodelovanje pri požarni vaji, saj smo ostali mirni in ubogali vsa prej povedana navodila.

Nato pa se je pouk nadaljeval po urniku.

Požarna vaja je bila zanimiva in poučna hkrati. Naučila nas je, kako ravnati v primeru pravega požara, čeprav vsi upamo, da do tega nikoli ne bo prišlo.

Gal Keček in Urban Kotnik, 9. a